

Politolog Roček: ÚSTUP RUSŮ OD KYJEVA NENÍ KVŮLI MÍROVÝM KECŮM V ISTANBULU

- CZ24 News | 3. dubna 2022

RUSKO/UKRAJINA: Zní to krásně, že k překvapení mnoha odborníků přinesla jednání mezi Ruskem a Ukrajinou v Istanbulu již 29.března 2022 nečekaně produktivní výsledek. Ale k tomu byla připojena otázka, zda je to cesta k míru?

Byly to úvodní žvásty a úvodní předstírání. Dokládají to komedie kolem jakéhosi Kyjeva, upozorňuje publicista František Roček.

Optimismus plynul např. z toho, že náměstek moskevského ministra obrany Fomin, který se jednání zúčastnil, oznámil: **„Bylo učiněno rozhodnutí významně snížit vojenskou aktivitu ve směru Kyjev a Černihiv. Vycházíme ze skutečnosti, že hlavní rozhodnutí budou učiněna v Kyjevě a měly by být vytvořeny podmínky pro další práci.“** Ministerstvo obrany k tomu jenom uvedlo: **„Rusko se rozhodlo omezit nepřátelství ve směru Kyjev a Černihiv.“**

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Nula zvaná Kyjev

Vše, co bylo řečeno, byly jenom názory vyjednávačů. Také se tomu dá říci, že došlo k sondování na co, a jak, druhá strana slyší. Vše, co bylo oznámeno, není rozhodnutí. Rozhodnutí budou v rukou týmu Putina a Zelenského.

Zvláštní operace Ruska na Ukrajině se nezastaví. Na webu „Komsomolskaja pravda“ (kp.ru) uvedli: **„Ruský ministr obrany Sergej Šojgu ve stejný den zdůraznil, že osvobození Donbasu bude pokračovat. A pokles bojové aktivity ve směru Kyjev a Černihiv neznamena zastavení nepřátelských akcí na jihu Ukrajiny nebo na východě.“**

Neznamenal to, že by ruská armáda vzdávala své úsilí, ale poprvé bylo snad již jasné, že boje na kyjevském směru byly trikem. Bylo to zřejmé již od začátku ruské deratizační speciální operace.

Již v neděli 6.3. jsem vydal článek „Kdy padne ukrajinský režim? Za 14 dnů? Spíše za 3 týdny“, v němž jsem sice žil v iluzi, že do měsíce ruská operace skončí, ale již tehdy jsem uvedl, že Kyjev ruská vojska nezajímá: **„...Bývalý náčelník generálního štábu Jiří Šedivý uvedl, že Rusové nejsou schopni se dostat do blízkosti Kyjeva, tam, kam zřejmě směřoval jejich hlavní úder. Ale je to skutečně tak?**

Spíše to vypadá, že útok ze severu směrem na Kyjev lze označit za odlehčovací útok vázající síly a pozornost nepřítele. Zatím není v tomto směru potřeba spěchat. Bude stačit hlavní město západní Ukrajiny obklíčit a trochu dělostřelecky počechrat předměstí a ponechat

koridor, kterým by utíkali lidé z města. Hlavním cílem na severu není Kyjev... Poněkud humorné jsou 1. března informace v českém tisku (ČTK), že postup ruské armády na Kyjev se v posledních 24 hodinách v podstatě zastavil, zřejmě kvůli řadě logistických problémů... Je to ale poněkud zvláštní, protože hlemýždí tempo vojenského konvoje dlouhého desítky kilometrů je doslova procházkové, jako by měla za úkol také především poutat pozornost..."

Dne 8. března [v dalším článku](#) jsem uvedl: „... prioritou č. 1 stále je zničení obklíčené skupiny ukrajinských střelců na Donbasu, což připraví Ukrajinu o většinu ozbrojených sil a těžké techniky. Kyjev nadále je mediální hvězdou poutající pozornost, ale bez významu - jenom jedno blbé hlavní město. Důležité je též dokončit obsazení černomořského pobřeží..."

Když bylo po prvním dnu zřejmé, že nedojde k bleskovému průniku do ukrajinského vnitrozemí, kyjevský směr měl alespoň blokovat co nejvíce ukrajinských jednotek. Nepochybuji, že zásobování jednotek vážlo, protože nebylo prioritou. Ruské jednotky měly vázat pozornost. Bylo by nesmyslné dobývat velké město, které nemělo pro Rusko žádný strategický význam. Bylo to jenom státní hnojiště vládních budov a baráků s vystrašenými lidmi. Strategická hodnota Kyjeva byla velká asi jako kraví lívanec v trávě. Při jednání v Istanbulu se ale pomalé přibližování ke Kyjevu a opatrné oťukávání kyjevských předměstí hodilo jako velké gesto dobré vůle.

Proto je celkem legrační, co Američané vydali 29. 3. v Defenseone.com jako odpověď na otázku proč se Rusové vzdali jako gesto dobré vůle tlaku na Kyjev, takto: „...**Proč právě teď? Údajně "zvýšit vzájemnou důvěru pro budoucí jednání o dohodě a podepsání mírové dohody s Ukrajinou," tvrdí Fomin. Pozorovatelům však bylo také jasné, že v posledních několika týdnech byla severní osa postupu Ruska nejslabší; Ofenzívy na jihu a východě postupovaly ve srovnání s tím stabilněji. V důsledku toho začala ukrajinská armáda získávat převahu ve vybraných lokalitách, zejména v okolí hlavního města Kyjeva. Ukrajinské síly údajně v posledních dnech vytlačily ruské jednotky z několika čtvrtí...**"

Lze to zhodnotit ale také jinak: Kyjevský trik ruskému velení vyšel.

Pokus o vyvolání ukrajinské slávy

Snad se nemýlím, když následný text amerických šikulů považuji za cílené mediálně přítulné nepochopení toho, co se kolem Kyjeva děje:

„I když už nějakou dobu říkám, že jsem si nemyslel, že dojde k bitvě o Kyjev," tweetuje Michael Kofman z CNA Corp., „budu překvapen, pokud úplně stáhnou síly ze severu, protože to uvolní ukrajinské jednotky k posílení jižní fronty na Donbasu a dá ukrajinské armádě významné vítězství v této válce." Jeho parťák v analýze, Rob Lee, do značné míry souhlasil ve svém vlastním vlákně na Twitteru, kde napsal: „Zatím bych nedělal ukvapené závěry, ale pravděpodobně nejdůležitější bitvou v této válce je úspěšná obrana ukrajinských sil v oblastech Hostomel, Bucha a Irpin NW u Kyjeva od 24. února. Může to být nakonec považováno za rozhodující bitvu války."

Tuto komedii o veledůležitosti kyjevského směru nepřímou potvrzují i čeští mediálníci. Např. **„Ukrajinské jednotky osvobodily skoro tři desítky obcí na severu a východu země, oznámil Kyjev. Některé vsi byly okupovány od prvního dne invaze."** (novinky.cz, 1.4. 2022) Přeloženo do normálštiny to znamená, že Rusové se skutečně postupně odpoutávají a Ukrajinci hrdinně opouštěné lokality osvobozují.

Rozhodující bitvou bude likvidace ukrajinských jednotek na Donbasu, kde je jejich největší koncentrace a očištění azovského pobřeží od ukrajinských vojáků a postup po černomořském pobřeží. Na rozdíl od Kyjeva to má skutečně strategický význam.

Ruské jednotky se od Kyjeva úplně nestáhnou. Větší část bude uvolněna pro boj u Charkova a na Donbasu. Menší část zůstane na místě a bude vázat ukrajinské jednotky na kyjevském směru a zaměstnávat je ostřelováním.

Pobavilo mě, když 30. března Luboš Palata (denik.cz) vzdychal, že **„...podle ukrajinské armády se intenzita ostřelování Kyjeva a dalších měst v noci na středu nijak nesnížila. „Odchod“ ruské armády od Kyjeva a ze severu Ukrajiny ještě zatím ve větší míře nenastal..."**

Ale čemu se diví. Vždyť Rusové jenom slíbili, že nebudou útočit, stáhnou se do defenzivy. Nevím, jaké zázraky Palata čekal. O den později 31. března se třeba v Českém rozhlase objevilo neutrální konstatování, že ruská armáda udržuje své pozice západně a východně od hlavního města. K tomu je nutné dodat, že součástí defenzivního folkloru je ostřelování nepřítele dále z dalekonosných děl, případně raketometů. S ničím jiným nemůže ukrajinská armáda počítat.

Již 29. března 2022 se objevil v Rusku webový článek o tom, co se změní po rozhovorech v Istanbulu: **„Osвобоzení јihu Ukraјiny se nyní јen urychlí“**. Vojenský expert Vladislav Šurygin komentoval situaci: **„V posledních dvou týdnech byli ruští vojáci v blízkosti Kyjeva, prováděli pátrací a průzkumné operace, ale nepostupovali. Ukazuje se, že balíme do diplomatického kusu papíru to, co je již de facto. Proč? ... Pokud nezaútočíme na Kyjev, pak má smysl, abychom přesunuli skupinu, která je tam zapojena (a to je až 30 tisíc lidí) na јih Ukraјiny, abychom tam vyřešili hlavní úkol.“**

Čili řekl to, co jsem naznačoval již v neděli 6.3.

Věštby o zítřejší budoucnosti

Po válce je každý generálem nebo zasvěceným komentátorem, ale co říci dnes, před další fází ukrajinského mordování?

Po jednání ruské delegace s ukrajinskou v Istanbulu bylo jasné, že první fáze zvláštní operace byla logicky dokončena. Tvrdí to Viktor Baranets, plukovník, vojenský komentátor deníku „Komsomolskaja pravda“. Jeho slova jsou logická. Neboť oficiálně bylo vyhlášeno, kde se nenachází hlavní úsilí ruských válečných jednotek.

To je čas na to při káfičku vydumat pár scénářů co bude dál. I bez scénářů je jasné, že část vojáků bude pomáhat při snaze konečně obsadit průmyslový Charkov, a zlikvidovat na Donbasu opevněnou skupiny ukrajinských vojsk (někteří několik obklíčených ukrajinských brigád nazývají skupinou Doněck).

Nelze vyloučit, že některé jednotky mohou směřovat do oblasti přístavu Mariupol. Ale přístavní město bude nejspíše během několika dnů dobito.

Na apríla 2022 večer hlavní ohniska odporu zůstávají v Mariupolu centrum města, závod Azovstal a přístav. Čili ukrajinští ozbrojenci ovládají nejvíce zastavěnou část města, do které je přímo z pobřeží vklíněn Azovstal (metalurgický kombinát Azovstal je jednou z největších společností na válcování oceli na Ukrajině). Na okraji města je přístav. Tato část regionu je logicky poslední baštou Ukrajinců, kteří mají alespoň krytá záda šploucháním vody z moře. V nejbližších dnech budou Azovstal i přístav prakticky srovnány se zemí. Horší to je s domy v centru, kde ukrajinští vojáci drželi do dnešních dnů civilisty.

Podle prozápadní varianty výkladu světa Rusko odmítlo evakuovat civilisty z obléhaného a systematicky likvidovaného Mariupolu. Tato verze je hloupá, protože naopak pro ruská vojska je nejvýhodnější co nejmenší počet civilistů v oblasti, aby nebyli Rusové obviňováni, že zabíjejí civilisty.

V ruských médiích se můžeme setkat naopak s vyprávěním obyvatel Mariupolu, kteří byli ukrajinskými ozbrojenci zahrnuti do sklepů, kde museli přebývat bez možnosti evakuace z města. Ti, kterým se podařilo odejít nebo odjet, vykládali o velmi důkladných kontrolách všech utečenců, protože mezi lidmi na útěku z města byli odhalováni i ultranacionalisté z azovského pluku. Ale to je již jiný příběh.

Prostě na válečné scéně je Kyjev již jen nepodstatnou kupkou politického hnoje.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)